

τά στον τοίχο, φάνηκε σαν να πάλευε. Τό καπάκι της άνοιξε σιγά-σιγά, προσεκτικά! Τέλος φάνηκε στο άνοιγμα ένα λευκό, αδύνατο χέρι, και με κόπο κατάρθρωσε να συγκρατήσω ένα επιφώνημα εκπλήξεως, όταν είδα να προσβάλει το κεφάλι και κόπο τόνισα το σώμα του γέρου "Αντρεας." Ο καθηγητής έβριζε μία γρήγορη ματιά γύρω του, κατόπιν πλησίασε στη θύρινα και μί' ένα κλειδί την άνοιξε και πήρε από μέσα το έγκολπιο του 'Αρχιερέως. Τόν παρακολουθήσαμε, θουθού, μη πιστεύοντας τα μάτια μας, καθώς μ' ένα λεπτό εργαλείο άρχισε να σκαλίζει τους γάντζους των πετραδίων της τρίτης σειράς! Τότε ο Μόρτιμερ μου έγεννε να τον ακολουθήσω και σιγά, για νά μη μάς αντίληφθώ ό "Αντρεας, κατέβηκαμε στην αίθουσα. "Όσο σιγά όμως κι άν περπατούσαμε, όταν φθάσαμε σε λύγρον θημάτων άπόστασι, μάς ανέληθησε κι' άρχισε να τρέχει προς την έξοδο.

— Σίμψον! Σίμψον! θροντοφώνησε ό Μόρτιμερ.
— Ο τυχοφύλακας άρμησε κι' έφραξε την έξοδο στον καθηγητή, ενώ με γουρλωμένα μάτια, τόν κτύπησε αστασιεύοντας.— Παραδίθουαι, κύριοι! έλεγε ό "Αντρεας, χλωμός και λαχναρισμένος. "Άς πάμε στο γραφείο σου, Μόρτιμερ! Πρέπει να σου εξήγησω την παράξενη διαγωγή μου!

— Ο Μόρτιμερ, άγανακτισμένος, είχε πάρει τό έγκολπιο κι' οι τρεις μαζί άνεθήκαμε στό διαίερισμα του φίλου μου. "Ό "Αντρεας σορίστηκε σέ μία πολυθρόνα κι' άφού ήπιε ένα-δυό ροφηξές Μπράντυ, μάς εξήγησε την παράξενη διαγωγή του:

— Υπέροχα σαστό μαρτύριο τίς τρεις αυτές μέρες! μάς έλεπε. Νά, θρίσκομαι αυτή τή στιγμή ός κατηγορούμενος για κλοπή, μέσα στό Μουσείο αυτό, τό όποιο τόσο άγάπησα και πλούτσια! Μού φαίνεται σάν εφιαλτή! Κι' όμως εγώ την έλιπίδα, πώς θά τελειώνα άπόψε, χωρίς να γίνω αντίληπτός! Άκούστε με, και θά με λυπηθίτε!... Έχγα διπλά τά κλειδιά του Μουσείου και του σπιτιού, και κράτησα τό ένα.

"Έτσι εξηγείται πώς έμπαίνα άπαρτήρητος. "Όριστε, πάστε τα, δέν μου χρειάζονται πια! "Όπως είδατε, κρυβόμουν μέσα στη θήκη τής μούσιας! Γνώριζα τίς άφρες τής θάρδιας του Σίμψον, κι' όταν ήξερα πώς θά έκανε τό γύρο του, έμπαίνα μία στιγμή μέσα στη θήκη. "Έκανα ότι έκανε για ν' άποφύγω ένα κοινωνικό σκάνδαλο! Γνωρίζατε τόν μισητόπαια τής κόρης μου, τόν λοχαγό Ούτλσον... "Η 'Ελίζα τόν άγάπησε τρελλά! Κι' εγώ τόν συμπάθησα από τήν πρώτη στιγμή. Είνε Άμερικανός, κι' εγχα λαμπρά συστατικά από γνωστός και φίλους μου. "Έχει σπανία μόρφωσι για έναν κοσμικό νέο, κι' ή άρχαιολογικές γνώσεις του κι' ή ειδικότης του στό κοσμίσματα τόν έκαναν για μένα έναν πολύτιμο κύντροφο. Περνούσε ώρες δολόκληρες μόνοσ του μέσα στό Μουσείο. Πού να φαντασθώ! Μία μέρα πληροφορήθηκα κατά τύχη, πώς ό Ούτλσον ήταν ένας τυχογύλιος, ένας άπστερών! Τά συστατικά γράμματα ήσαν δια πλαστά! Τόν φώναξα στό γραφείο μου και του είπα να σηκοθή να φύγη άμέσως για ν' άποφύγω τό σκάνδαλο. Αύτός, άντι άλλης άπάντησεως, πήγε και γύπησε τό κουδούνι και διάταξε στον ύπρητή να παρακαλέση την κόρη μου να έρθη άμέσως στό γραφείο του πατέρα της. Μόλις μπήκε ή 'Ελίζα, εκείνος την πήρε από τό χέρι και τής έλεπε:

— 'Ελίζα! 'Ό πατέρας σου έμαθε τά πάντα και θέλει να χωριστούμε! 'Όφειλω να σάς πληροφορήσω, κύριε,—επρόσθεσε άπειθυμόμενος σέ μένα,—πώς άγατώ την κόρη σας, κι' ότι χθές άκριβώς τής ώρκίστηκα πώς στό εξής τώ κερθώ ώς τίμιος άνθρωπος. Κι' όταν δίνω τό λόγο μου, τόν κερθώ.

— Καί πρός άπόδειξι, ιδού! Αυτή είνε ή άπόδειξις τής ευεργετικής έπιδράσεως σέ μένα τής νεάς του τόσο άγάπης! Σας έπιστρέφω τά πετράδια, τά όποια άφήρεσα από τό έγκολπιο του 'Αρχιερέως, χωρίς να αντίληφθίτε την άντικατάσταί τους με άπομιμήσεις...

...Λέγοντας αυτά τά λόγια, ό νέος έθγαλε από την τσέπη του ένα μικρό κουτί κι' άναποδογύρισε τό περιεχόμενό του άπάνω στό γραφείο.

— "Όστε; τραύλισα. Τά πετράδια του έγκολπίου είνε ψεύτικα; — Μάλιστα! Είνε τρεις έβδομάδες τώρα πού πήρα τά άληθινά και τ' άντικατάστημα. Σας έπιστρέφω τά γνήσια εις άπόδειξι τής ειλικρινείας τών λεγομένων μου και τής σταθεράς άποφάσεώς μου να γίνω τίμιος κι' έργατικός άνθρωπος. Πολύ σύντομα θά άκούσετε να γίνεταί λόγος για μένα, και τότε πιστεύω πώς θά μου έμπιστευθίτε την εϋτυχία τής κόρης σας!

...'Ό Ούτλσον έφυγε. Τί μπορούσα να κάνω, παρ ά να τοποθετήσω τί θέσι: τους τά γνήσια πετράδια. Άλλά τό γεροντικό χέρι μου, δέν έχει τή σταθερότητα, ούτε την άπαιτουμένη εξά-

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 1^η ΚΑΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΣΘΟΜΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Οι κερδίσαντες άριθμοί)

Στίς 6 μ. μ. τής περασμένης Τρίτης 14ης Αύγουστου, έβγα εις τά Γραφία μας ή 1η κλήρωσις διά τήν διανομήν τών δώρων του 'ου Δεκαετημέρου Λαχείου του «Μπουκέτου». Από τήν κλήρωσιδα, ή τήν όσάων εχζον τετή διου οι άριθμοί οι δημοσιευθέντες εις τά φύλλα του «Μπουκέτου», ή Άνις Μπέλλα Σταματιου άνέσυρε κατά σειράν τής εξής άριθμούς :

• Ο 1ος άριθμός 2017, ό όποίος κερδίζει δρομαίός 500.

• Ο 2ος άριθμός 20834, ό όποίος κερδίζει ένα άσωμα Rigaud.

• Ο 3ος άριθμός 12361, ό όποίος κερδίζει 25 ένομοτικές λάμπες Radium.

• Ο 4ος άριθμός 17812, ό όποίος κερδίζει ένα κουτί λούδρας Rigaud.

• Ο 5ος άριθμός 19196, ό όποίος κερδίζει ένα μπαλιό γοαμειου Βορμίας

Και ό 6ος άριθμός 24629, ό όποίος κερδίζει μία σειρά βιβλίων τής Βιβλιοθήκης του «Μπουκέτου».

Επίσης πάντες οι άριθμοί του 'ου Δεκαετημέρου Λαχείου του «Μπουκέτου», οι λήγοντες εις 17 (ήτοι εις τά δυο τελευταία ψηφία του 'ου άριθμού 2017 τής παρούσης κλήρωσεως), κερδίζουν έν 'Ημερολόγιον του «Μπουκέτου», και 'έλλογιον, ή έν βιβλίον τής Βιβλιοθήκης μας, τής αΐτης αξίας με τό 'Ημερολόγιον.

ΣΗΜ.—Πολλοί εκ τών τυχερών άναγνωστών μας μάς ζητούν 'Ημερολόγια του 1934. Καθίσταμεν λοιπόν γνωστόν εις τους άγαπητούς μας άναγνώστας ότι δύνανται να εκλέξουν όποιασδήποτε χρονολογία 'Ημερολογίων — από του 1926 μέχρι του 1933 συμπεριλαμβανομένης — εκτός του 1934, τό όποιο δέν έχει έκδοθή.

Εάν εντός τρών μηνών οι κερδίσαντες άναγνώσται μας δέν ζήτησουν τά κέρδη των, γίνονται τά δικαιώματα των.

Επί τής εύκαιρίας τής άνακαισεως του Λαχείου και πρός άποκνήγην παρξήγησων, αίντες έσημαίνθησαν συγκατά με τό 'Εβδομαδιαίον Λαχείου, γνωρίζομεν εις τους άναγνώστας μας ότι με έκαστον άριθμημένον δελτίον έχουν δικαίωμα συμμετοχής εις μίαν μόνον κλήρωσιν, δηλαδή με δελτίον άριθ. 1 έχουν δικαίωμα συμμετοχής εις τήν 1ην κλήρωσιν, με δελτίον άριθ. 2 έχουν δικαίωμα συμμετοχής εις τήν 2αν κλήρωσιν και ούτω καθεξής.

Τά όνόματα τών τυχερών θά δημοσιεύονται εις τό περιόδιον μας.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τά όνόματα

των τυχερών του 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μας :

Οι κ.κ. 'Αθ. Ψαλτήρα 'Αγίας Σοφίας 94 'Ενταύθα, Κωνστ. Ποταμιάνος 'Αμφιλοχία, Νικ. Ροδίτης 'Ηράκλειον Κρήτης, Κατίνα Μαρτζάνη τέμου Κορηά Βόλος, 'Αθηνά Ζούτα 'Ενωσιός 3 Λαυριωτή, Γεωργ. Δημητριάδης 'Ενταύθα, Α. 'Ελευθεριάδου Σαπφούς 149 Καλλιθέα, Σωτ. Μενέρδας Κέρκυρα, Μαρ. Θάνων Κάτω Πατσιας, Στέφ. Γιαννοπούλης Ηρέβεζα, εκέφεισαν άνά έν 'Ημερολόγιον του περιόδιου «Μπουκέτου».

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΝΘΕΙΩΝ

Ο ΛΙΣΤ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΤΑ

Ό Λιστ έπινε ύπερβολικά. Σέ κάθε φαγητό του άδειάζε μία μπουκάλια σαμπάνια, κατά τή διάρκειά των παραδοσέων του ρουφούσε κονιάκ, κρυφά, από μία μπουκάλια ποθεσ πάντα κρυμμένα στην τσέπη του, κατά τό δειπνό άδειαιε δεύτερη μπουκάλια σαμπάνια και ώστόσο κοιμηθή, έπινα άκαταπαύστως «γρογκ» και κονιάκ.

Άίγες ώρες πριν από τό μοιραίο, έπεσκέφθηκε τόν έτοιμοθάνατο συνθέτη τών «Ούγγρικών ραψωδιών» ό φίλος του πιανίστας Ρένεκ και του πρόσφερε ποτά δροσιτικά. Ό Λιστ άνήθηκε και τότε ό φίλος του τόν ρώτησε:

— Μήπως θές κανένα ποτηράκι καλό κονιάκ;

— Ά!... Κονιάκ μάλιστα! Δέν λέγω όχι γι' αυτό! φώναξε μ' όση δύναμη τότε έμενε ό μέγας μουσικοκοιμητής.

σκηνη κι' έτσι τοποθέτησα τά άτεχνα πετράδια στη θέσι τους. "Ένας καλός τεχνίτης θά διορθώση τή θλάση! Αυτή είνε όλη ή άλήθεια! Στά χέρια σας, κύριοι, έμπιστεύομαι τό τίμιο όνομα μου και τήν ύπόληψή τής κόρης μου!

Με μία αϋθόρμητη κίνησι συμπαθείας, ό Μόρτιμερ κι' εγώ εφίξαμε τό χέρι του "Αντρεας. Περισττών να προσθέσω πώς ό Ούτλσον κράτησε τό λόγο του και είνε σήμερα ένας ευύποληπτο μέλος τής κοινωνίας του Λονδίνου...